

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 76 Pn-1086/18-15

REPUBLIKA HRVATSKA

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda, Ani Ćurković Dražić, u pravnoj stvari tužitelja UDRUGA U IME OBITELJI OIB 27741674988, Zagreb, Ul. kralja Zvonimira 17, zastupana po punomoćniku Krešimir Mateković, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika UDRUGA ZA NEZAVISNU MEDIJSKU KULTURU OIB 27876338953, Zagreb, Šubićeva 20, zastupana po punomoćniku Emil Havkić, odvjetnik iz Zagreba, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane dana 29. rujna 2020., istoga dana

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku UDRUGA ZA NEZAVISNU MEDIJSKU KULTURU, Šubićeva 20, Zagreb, OIB 27876338953 da tužitelju UDRUGA U IME OBITELJI, Ulica kralja Zvonimira 17, Zagreb, OIB 27741674988 isplati iznos od 40.000,00 kn zajedno sa zakonskom zateznim kamataima tekućima od dana 12. travnja 208. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope n stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamataima tekućima od dana donošenja presude Suda prvog stupnja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

II Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana tuženiku nadoknadi trošak postupka u iznosu od 6.250,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da mu je tuženik kao nakladnik portala www.h-alter.org dana 15.01.2018. objavom članka pod naslovom „Nasilje-svuda oko nas“ povrijedio pravo osobnosti objavom neistinitih informacija „...udruga U ime obitelji koja je...sama pokrenula jedan od najvećih poteza strukturnog nasilja u Hrvatskoj“, iz kojeg je vidljiva namjera tuženika iznošenja u javnost neistinitih netočnih i izrazito štetnih informacija za tužitelja a kojima se tužitelj dovodi u vezu sa nasiljem, što je upravo suprotno ciljevima udruge U ime obitelj, pa je povrijeđeno pravo tužitelja na ugled, čast i dobar glas.

Tužitelj navodi da je 10. veljače 2018. zatražio od tuženika objavu ispravka prethodno navedenih netočnih informacija, a tuženik je 14.veljače objavio ispravak.

Nakon objave tog priloga tužitelj je doživio niz neugodnosti; brojne upite od strane poslovnih partnera, klijenata, doživio sumnjičenje i osudu, te se morao istima opravdavati. Tužbenim zahtjevom traži da sud naloži tuženiku zbog povrede prava osobnosti naknadu štete u iznosu od 40.000,00 kn sa zateznom kamatom od 12. travnja 2018. do isplate, uz naknadu troška.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava i osnovanost i visinu zahtjeva navodeći da čl. 38 Ustava RH i čl. 3 ZM jamči medijima slobodu izražavanja, a pod slobodom medija smatra se sloboda izražavanja mišljenja, sloboda prikupljanja, istraživanja i objavljivanja informacija u cilju informiranja javnosti, te otvorenost za različita mišljenja, uvjerenja i sadržaje. Predmetni tekst je sociološko filozofski esej o fenomenu nasilja u našoj svakodnevnicu te autorsko viđenje stanja hrvatskog društva u okviru toga fenomena. Stoga se autor teksta Goran Božičević koji je mirovni aktivist, dotiče svih relevantnih subjekata pa tako i uloge tužitelja koji aktivno i dominantno djeluje u spektru javnosti. Autor teksta je i autor „Pojmovnika mirovnog obrazovanja“ gdje isti autor objašnjava što misli pod pojmom strukturnog nasilja. Tuženik citira i druge autore koji su pisali o ovom sociološkom fenomenu. Tužitelj je u predmetnom tekstu spomenut zbog proglašavanja povodom referenduma 2013 za koji autor teksta smatra da isključuje homoseksualne osobe kao moguće korisnike prava koja proizlaze iz braka i namjeru da se iz definicije obitelji isključe (bračni ili izvanbračni) parovi bez djece. Također je autor mislio na protivljenje tužitelja ratifikaciji Istambulske konvencije i na intervju zz tužitelja Željke Markić Jutarnjem listu od 21.02.16. u dijelu u kojem se osvrće na rad LGBT aktivistice Mime Simić, zbog čega je zz tužitelja proglašena krivom presudom OKS K 848/16, kao i pokušaje tužitelja da ograniči dodjelu sredstava neprofitnim medijima koje dodjeljuje Ministarstvo kulture. Tuženik nadalje navodi da nije jedini medij koji izražava takav stav u odnosu na tužitelja. Radi se o dopuštenoj društvenoj kritici rada tužitelja, informacija je objavljena na temelju točnih činjenica, postoji opravdano zanimanje javnosti za takve teme pa je objava u javnom interesu, prema tome ne može biti riječi o povredi prava osobnosti, pa je tuženik temeljem čl. 21 st. 4 toč. 3 i 6 ZM oslobođen odgovornosti. Tužitelj je javna osoba, nije pretrpio nikakvu štetu, ispravak informacije objavljen je u cijelosti, pa bi dosuđivanje novčane naknade bilo protivno njezinoj svrsi (čl. 1100 ZOO)

Smatra da tužitelj nije dokazao niti jednu pretpostavku postojanja odgovornosti za štetu, a u svakom slučaju nije dokazao da težina eventualne povrede i okolnosti slučaja opravdava novčanu naknadu, a tuženik je u cijelosti dokazao razloge koji ga oslobađaju od odgovornosti sukladno čl. 21 Zakona o medijima. Predlaže zahtjev odbiti

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ispis spornog članka "Nasilje – svuda oko nas" (list 9-14), zahtjev za ispravak informacije (list 15-20), preslika Programa dodjele bespovratnih sredstva Ministarstva kulture iz 2015. (list 74), presliku presude OKS K-848/16 (list 84), dopis tužitelja ministru kulture od 26.01.2016. (list 83), stručne radove autora teksta (list 32-69), izvod iz Biltena župne zajednice Sv. Križa Ogulin gdje je tužitelj objavio i informaciju o pokretanju referenduma za ustavnu zaštitu braka kao zajednice žene i muškarca (list 72-73), priopćenje USRH od 14.11.2013. (list 101-110), izvješće DIP od 10.12.2013. (list 111), saslušao autora teksta Gorana Božičevića (list 117), svjedokinju Ivanu Perić (list 127), zz tužitelja Željku Markić (list 126), te temeljem čl. 8 i 219 ZPP zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sporno je da li je tuženik kao nakladnik objavom članka pod naslovom "Nasilje-svuda oko nas" u kojem je za tužitelja navedeno da je to udruga koja je i sama pokrenula jedan od najvećih poteza strukturnog nasilja u Hrvatskoj, povrijedio pravo osobnosti tužitelja, te da li mu je dužan nadoknaditi neimovinsku štetu u vidu isplate pravične novčane naknade.

St. 6 čl. 21 ZM određen je teret dokazivanja na način da postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu dokazuje tužitelj, dok postojanje pretpostavki za oslobođenje od odgovornosti dokazuje tuženik, a primjenjuju se propisi o obveznim odnosima - ZOO/05. Prema odredbama čl. 19. u svezi čl. 1046. ZOO-a, koji je prihvatio objektivnu koncepciju neimovinske štete kao povrede prava osobnosti, neimovinsku štetu već čini sama povreda prava osobnosti.

Uvidom u sporni tekst „Nasilje-svuda oko nas“ sud utvrđuje da se radi o tekstu autora Gorana Božićevića čiji je podnaslov „Živimo kulturu nasilja i ne znamo što s njom“, a uvod u sporni tekst započinje kritikom izjave tada aktualne ministrice Nade Murganić nakon slučaja obiteljskog nasilja koje je počinio župan Tomašević „to vam je tako u braku“. Autor kritizira stav ministrice kao javne osobe koja je predstavnik vlasti, te smatra da društvo ne smije tolerirati nasilje kako u obitelji, tako i općenito, a vlast prema nasilju ne smije iskazivati nemoć i prešutno opravdanje, bez obzira na počinitelja i vrstu nasilja.

Zz tužitelja Željka Markić iskazuje da je sporni članak vidjela na portalu h-alter.org, objavljen je ispravak, i članak i ispravak još uvijek stoje na portalu. Udruga tužitelja stavlja se u kontekst nasilja, a ona propagira upravo suprotno. Pretpostavlja da autor spornog članka misli na referendum o braku iz 2013. kada govori o "strukturnom nasilju". Inače, je ovaj konkretni članak izašao nakon što je ministrica Murganić bila kritizirana zbog nasilja u obitelji. Njime se tužitelj stavlja u krajnje negativan kontekst. Ne zna koja je čitanost portala h-alter.org, ali je članak svakako naštetio djelovanju tužitelja, a obzirom da je u to vrijeme tužitelj smjerao organizirati volontere oko prikupljanja potpisa za referendum vezan za promjenu izbornog sustava. Morali su objašnjavati ljudima da nemaju veze sa nikakvom vrstom nasilja, naime, po stavu tužitelja niti jedan referendum ne predstavlja nikakav oblik nasilja. Naime, rad tužitelja se temelji na radu volontera i donacijama pravnih i fizičkih osoba koji podupiru aktivnosti udruge. Ima informaciju o tome koliko je navedeni članak podijeljen preko društvenih mreža. Tužitelj ima otprilike mjesečno donacija oko 100.000,00 kn, ovisno o periodu godine kada se poduzimaju aktivnosti. Portal čiji je nakladnik tuženik ne slaže se sa stavovima i svjetonazorom koji propagira tužitelj, objavljuje napise i članke o tužitelju više nego drugi portali, većinom se radi o člancima u negativnom kontekstu, međutim ovaj konkretan u kojem se tužitelj spominje kao netko tko provodi strukturno nasilje bi svakome naštetio. Kada je vidjela predmetni tekst googlala je pojam "strukturno nasilje", te je na taj način saznala što se pod tim podrazumijeva, ali nasilje je uvijek negativan pojam. Neistinito je da je tužitelj kao udruga ikada provodio bilo koju vrstu nasilja uključujući i strukturno nasilje. Referendumom o braku prikupljeno je 700000 potpisa građana koji su bili za njegovo raspisivanje, prema tome smatra da tu nitko ne može biti diskriminiran ako je na temelju toga u Ustav ušla kategorija koju je podržala većina građana. Po meni je činjenica da je definicija ušla u Ustav suprotna pojmu diskriminacije. U svakom slučaju stav tuženika ne može opravdati napis koji veže tužitelja za pojam nasilja.

Svjedok Ivana Perić, urednica na portalu h-alter.org, navodi da je tuženik objavio ispravak koji je tužitelj tražio, iako je svjedokinja smatrala da zahtjev za ispravak nije bio sastavljen u skladu sa ZM, ne radi se o tome da li su navodi u tom članku istiniti ili neistiniti, već se radi o stavovima autora. Udruga tuženika je osnovana od strane nekoliko entuzijasta (fizičkih osoba) koji su se bavili ljudskim pravima i civilnim društvom, i to prije 15 godina, i toliko postoji i portal. Većinom je rad novinara i aktivista volonterski obzirom da se ne može osigurati nekakav stalni prihod. U cijeloj 2019. godini je isplaćeno negdje oko 30.000,00 kn na ime honorara, a autor teksta uvijek piše volonterski. Portal se bavi temama civilnog društva i ljudskih prava. Portal piše o udrugama u Hrvatskoj, ne o svim udrugama, ali u svakom slučaju kada se pojave neke aktualne teme vezano za rad udruga u kontekstu civilnog društva. Portal se bavio sa udrugom (tužiteljem) kada su se pojavile neke aktualne teme tipa

Istambulske konvencije, i referendumu o braku 2013., također i pravom na pobačaj te poveznim temama. Tužiteljem su se bavili isključivo u kontekstu njihovog političkog djelovanja i njihovih stavova, nikada temama o financiranju tužitelja ili sl., također niti osnivačima te udruge, osim u nekom kontekstu djelovanja udruge. Provjerila je broj ulaza na konkretan članak, u trenutku podizanja ove tužbe je bio negdje 1500, dok je sadašnje stanje oko 3000. Ovaj početni broj ulaza je u nekakvoj nižoj kategoriji čitanja tekstova tuženika, a broj ulaza na konkretan članak ne razlikuje se od broja ulaza na druge članke o temi rada tužitelja. Svjedokinja je kao urednik pogledala konkretni tekst, nije ništa ispravljala, u članku su osobne opservacije i razmišljanja autora na temu strukturnog nasilja u društvu, radi se o pojavi koja često ostaje nedetektirana u društvu, a autor je dugogodišnji aktivist i autoritet na području teme nasilja. Tužitelj kao udruga nije primarna tema niti fokus spornog teksta, tekst je potaknut izjavom gđe. Murganić "tako vam je to u braku", a vezano uz događaj sa županom Alojzom Tomaševićem (Požega) koji je zlostavljao svoju suprugu i protiv kojeg se vodi postupak. Taj je događaj bio povod za pisanje ovog konkretnog članka. Portal ima svoju FB stranicu sa slobodnim pristupom, ima negdje oko 20000 pratitelja, a za konkretan članak ne znam koliko je puta pročitan, negdje oko 2000 do 3000 puta.

Svjedok Goran Božičević, autor teksta iskazuje da se bavi medijacijom, a volonterski piše za portal h-alter.org od 1993., podržava vrijednosti koji promiče taj portal, piše o temama izgradnje mira, rješavanja konflikata i o medijaciji. Ovaj portal uglavnom adresira udruge civilnog društva, i šire. Prosječno objavi jedan članak mjesečno. Naročito ga zanimaju kulturno i strukturno nasilje, budući da su to oblici nasilja koji nisu naoko vidljivi, konkretna rečenica u tekstu je svojevrsna digresija, ona oslikava toleranciju društva na nasilje. Konkretna rečenica bila je potaknuta inicijativom da se skupljaju potpisi protiv društvene skupine u konkretnom slučaju LGBT zajednice, kako bi im se uskratila neka prava u odnosu na druge društvene skupine. Kod toga mu nije bio bitan naziv ili oblik inicijative, odnosno nije mu bilo bitno što je to udruga U ime obitelji, mogao je biti bilo tko. Dakle, riječ je o referendumu koji promovirajući jednu skupinu (obitelji) implicitno diskriminira druge društvene skupine. Riječ "strukturnog" je upotrijebljena u kontekstu da se kroz zakonodavstvo jedne zemlje želi uvesti mogućnost da se diskriminira određena društvena skupina ili više njih. U tom članku uopće se nije bavio tim konkretnim referendumom, niti udrugom tužitelja, već temom nasilja u društvu općenito. Moguće je da referendum na kojem je 66% građana glasalo "za" predstavlja strukturno nasilje, jer se iza tog referendumskeg pitanja za obitelj koje je pozitivno usmjereno i samo po sebi prihvatljivo, krije jedno drugo pitanje, a to je da li je onaj tko glasa za obitelj glasa protiv drugih oblika zajednica života ili drugih mogućih definicija obitelji. Ne zna kako je glasila definicija braka prije provođenja referendumu. Izraz "najvećih poteza strukturnog nasilja" upotrijebio je zbog broja ljudi koji su bili uključeni u cijelu tu inicijativu. Za konkretan tekst ga je potaknula izjava ministrice Murganić nakon događaja sa županom Tomaševićem, kada je ministrica rekla da se to "tako događa u braku". Zasmatalo ga je što je takva izjava došla od državne dužnosnice, takva izjava opravdava nasilje.

Čl. 7 st. 1 Zakona o elektroničkim medijima (NN 153/09, 84/11, 94/13, 136/13, dalje: ZEM) obvezuje pružatelja medijskih usluga na odgovornost za objavljivanje medijskih sadržaja, a st. 3 istog članka određuje da se pravo na ispravak objavljene informacije ostvaruje sukladno Zakonu o medijima (NN 59/04, 84/11). Čl. 21 ZM određuje odgovornost za štetu koju nakladnik informacijom objavljenom u mediju prouzroči drugome štetu, a pojam medija i informacije definiran je u čl. 2 istog Zakona.

St. 4 čl. 21 ZM određuje pretpostavke pod kojima se nakladnik oslobađa od odgovornosti, pa se između ostalog određuje da je to u slučaju ako je informacija kojom je

učinjena šteta utemeljena na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje je autor imao osnovani razlog povjerovati da su točne i poduzeo je sve potrebne mjere za provjeru njihove točnosti, a postojalo je opravdano zanimanje javnosti za objavu te informacije i ako je postupano u dobroj vjeri.

I udruge građana imaju pravo na popravljjanje neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti, i to zbog povrede ugleda, dobrog glasa i časti kao posebnih kriterija (čl. 19 st. 3 i čl. 1046 ZOO/05), ukoliko sud procijeni da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju takvu naknadu (čl. 1100 st. 3 ZOO/05). Pri tome sud u postupku utvrđuje pojedine kriterije, ali ih ocjenjuje u njihovoj ukupnosti. Svaka povreda dobrog glasa i ugleda ne znači bezuvjetno pravo oštećenika na isplatu novčane naknade, pri čemu se vodi računa o svim okolnostima pod kojima je došlo do povrede; primjerice; broj ljudi do koje je došla informacija, djelatnosti kojim se pravna osoba bavi, odnosno poslovno okruženje takve udruge, i sl. Naknada se dakle dosuđuje kada je riječ o izrazito ozbiljnim povredama ugleda i časti i kada tuženik nije dokazao okolnosti koje ga oslobađaju od odgovornosti.

Međutim, odredbe Zakona o medijima dopuštaju iznošenje vrijednosnih sudova pod uvjetom da je objavljivanje tih vrijednosnih sudova u javnom interesu i da su ti vrijednosni sudovi iznijeti u dobroj vjeri. Vrijednosni sudovi autora po svojoj naravi ne mogu biti istiniti ili neistiniti, za razliku od činjeničnih tvrdnji (informacije o ljudskim radnjama, pojavama, događajima, osobama i stanjima koja se mogu objektivno utvrditi), dok su vrijednosni sudovi kritike, komentari i informacije koje sadrže mišljenje, odnosno, subjektivno stajalište o naprijed navedenom. Vrijednosni sud koji autor članka formira o određenoj osobi (u ovom slučaju pravnoj osobi) treba temeljiti na određenim činjenicama za koje je autor imao opravdanog razloga povjerovati da su istinite, odnosno iznošenje vrijednosnog suda treba biti u dobroj vjeri.

Analizom i ocjenom iskaza saslušanih svjedoka i zz tužitelja, sud zaključuje da tužena nije članak objavila iznošenjem neistinitih tvrdnji u namjeri da tužitelju prouzroči štetu. Članak je baziran na informacijama koje su se već ranije spominjale u javnosti (referendum o braku, obiteljsko nasilje počinjeno od strane političara i reakcija ministricе Murganić), dakle, da se ne radi o informaciji koju je autor sam izmislio nego je potakao određena pitanja za koje društvo s opravdanjem očekuje odgovor.

Iz iskaza zz tužitelja proizlazi da je tužitelju bilo jasno što je autor spornog članka mislio pod „strukturnim nasiljem“ -misli se na referendum o braku iz 2013. Stav je tužitelja da nitko ne može biti diskriminiran Referendumom o braku jer je tužitelj prikupio 700000 potpisa građana koji su bili za njegovo raspisivanje, time je smatra tužitelj na temelju toga u Ustav ušla kategorija koju je podržala većina građana. Autor članka ima suprotan stav, kojeg argumentira u spornom tekstu.

Tužitelj je udruga koja sudjeluje u društvenom i javnom životu RH, radi se dakle o udruzi koja se istupanjem u javnosti, nužno i svjesno izlaže javnom mišljenju, pa su granice prihvatljivog kritizma u njihovom slučaju šire. Kao što tužitelj istupa u javnosti iznoseći svoje stavove, tako i mediji imaju pravo kritičkog razmatranja takvih stavova, bez obzira o kojem je ideološkom ili društvenom pitanju riječ.

Spominjanje tužitelja u kontekstu nasilja je informacija koja može biti podobna za počinjenje štete. Međutim, po shvaćanju ovog suda upravo je za rješenje ovog spora bitan kontekst u kojem je spomenut taj pojam u spornom tekstu. Iz teme koja je obrađena jasno je čitatelju kojeg takva tema zanima, da se problematizira loša društvena pojava- tolerancija

pojedinih vrsta nasilja. Tužitelj i stavovi tužitelja kao udruge nisu tema tog teksta. Autor teksta spominjući tužitelja zapravo sugerira da su stavovi tužitelja koje promovira u javnosti, primjer strukturnog nasilja, budući tužitelj svojim djelovanjem utječe na određeni broj građana, na njihovu mobilizaciju u obrani određenog stava, koja može dovesti i do promjene zakona, a zakon onda obavezuje i one građane koji u takvoj mobilizaciji nisu sudjelovali ili imaju upravo suprotne stavove. To je u bitnom stav autora, odnosno vrijednosni sud. Po stavu suda isti je iznesen u dobroj vjeri, jer je pravo javnosti da sazna različite stavove o bitnim pitanjima za društvo.

U medijima novinari istražuju i upozoravaju otvoreno i kritički na sve nepravilnosti, negativne pojave u društvu s ciljem da se one isprave i pri tome imaju pravo na slobodu izražavanja, slobodu mišljenja, slobodu primanja i širenja informacija i ideja od interesa za javnost. Isto im je zajamčeno Zakonom o medijima (čl. 3, 27).

Zaključno sud smatra da tužitelj nije dokazao činjenične navode iz tužbe, a tuženik je dokazao okolnosti iz čl. 21 ZM koje ga oslobađaju odgovornosti za štetu, pri čemu je sud uzeo u obzir nespornu činjenicu da je tuženik ispravak informacije objavio u cijelosti kako je tužitelj tražio, što predstavlja po stavu suda u ovom slučaju dovoljnu satisfakciju za tužitelja.

Kako tužitelj u sporu nije uspio, to tuženiku primjenom čl. 154 i 155 ZPP pripadaju zatraženi troškovi postupka za zastupanje po odvjetniku sukladno važećoj OT, prema VPS iz tužbe; za odgovor na tužbu - 100 bodova, ročište 03.12.2018. - 100 bodova (uključivo podnesak predat na tom ročištu), ročište 18.03.2019. - 100 bodova, podnesak 25.06.2018. - 100 bodova, ročište 11.03.2020. - 100 bodova, uz dodani PDV, ukupno 6.250,00 kn.

U Zagrebu, 29. rujna 2020. godine

S u d a c:
Ana Čurković Dražić

Dokument je elektronički potpisan:

ANA ČURKOVIĆ
DRAŽIĆ

Vrijeme potpisivanja:

28-09-2020
11:30:29

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523031323532313633313137
L=ZAGREB
S=ČURKOVIĆ DRAŽIĆ
G=ANA
CN=ANA ČURKOVIĆ DRAŽIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se predaje putem ovog suda, pisano u tri primjerka, a u roku od 15 dana od dana primitka iste.

Protiv ove presude stranka koja nije bila na ročištu za uručenje, a dostava poziva za to ročište je bila uredna, ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana isticanja presude na e-oglasnoj ploči suda. Stranci koja nije bila uredno pozvana na ročište za objavu, sud će presudu dostaviti sukladno čl. 142-143 ZPP-a.

DNA:

- pun. tužitelja uz rješenje pristojba na presudu 750,00 kn
- pun. tuženika

Broj zapisa: 17899-537f3

Kontrolni broj: 09cef-4a03d-ff1f8

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA ĆURKOVIĆ DRAŽIĆ, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.